An. et vol. XXVI 3 Novembris 1934 (Ser. II, v. I) - Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Nuncium radiophonicum, p. 577 - Constitutio Apostolica, p. 578 - Litterae Apostolicae, p. 580 - Epistolae, p. 584.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Algerien. De cura animarum in capitulo metropolitano, p. 589. II. Belemen. et Gurupen. Commutationis finium, p. 590. III. Tergestina et Fluminen. De finibus dioecesium, p. 591 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* I. Decretum de statutis Seminarii interritualis Constantinopolitani, p. 592. II. Approbatio, p. 594 - *S. C. Rituum:* I. Andegaven. Decretum reassumptionis causae B. M. a S. Euphrasia Pellétier, p. 595. II. Taurinen. Decretum reassumptionis causae B. Iosephi Cafasso, p. 596. III. Colonien. Decretum introductionis causae S. D. Franciscae Schervier, p. 597. IV. Taurinen. Decretum introductionis causae S. D. Friderici Albert, p. 600. V. Rhedonen. Decretum introductionis causae S. D. Mariae Amaliae Fristel, p. 603.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* Decretum quo peculiares favores spirituales pro defunctis conceduntur, p. 606.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Preparatoria - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, p. 608.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXIV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVI, n. 14 - 3 Novembris 1934)

ACTA PII PP. XI

NUNCIUM RADIOPHONICUM

PAG.

Christus Rex a Beatissimo Patre, die XIV Octobris MDCCCCXXXIV, ad urbem Bonaërensem datum post solemnia pontificalia ibidem, ad exitum Congressus universalis XXXII Eucharistici, a Cardinali Legato peracta 577

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Recinetensis et Lauretana - Exemptionis, suppressionis et incorporationis. - *15 Septembris 1934* 578

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Ex Apostolico munere.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico de Sianfu erigitur praefectura apostolica de Fongsiangfu in Sinis. - *15 Novembris 1932* 580

II. *Florentinorum in urbe.* - Templum S. Crucis, Florentiae, O. Ff. Mm. Conventualium, Basilicae minoris augetur honoribus. - *20 Decembris 1933* 581

III. *Vicariatuum ac Missionum.* - Beatus Carolus Lwanga martyr, iuventutis africanae Actionis catholicae Patronus, declaratur. - *22 Iunii 1934* 582

EPISTOLAE

I. *Maxima Dei.* - Ad Emum P. D. Camillum tit. S. Mariae Scalaris S. R. E. primum Diaconum Cardinalem Laurenti, Sacri Consilii de ritibus tuendis Praefectum, dena lustra sacerdotii expleturum. - *4 Iunii 1934* 584

II. Ad Emum P. D. Alafridum Ildefonsum S. R. E. Presb. Cardinalem Schuster, Archiepiscopum mediolanensem, de IX Concilio provinciali habendo. - *28 Augusti 1934* 585

III. *Argentinam Rempublicam.* - Ad Emum P. D. Eugenium titulo SS. Ioannis et Pauli S. R. E. Presbyterum Cardinalem Pacelli a publicis negotiis, quem Legatum mittit ad Congressum ex omni gente eucharisticum XXXII Bonaërensem. - *16 Septembris 1934* 587

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Algeriensis.* - Decretum de cura animarum in capitulo metropolitano. - *9 Decembris 1933* 589

II. *Belemensis de Parà et Gurupensis.* - Decretum. Commutationis finium circumscriptionum ecclesiasticarum. - *3 Februarii 1934* 590

III. *Tergestina-Iustinopolitana et Fluminensis.* - De finium dioecesium immutatione. - *28 Aprilis 1934* 591

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I. Decretum de Seminario interrituali S. Ludovici regis Constantinopolitano. - *18 Maii 1934* 592

II. Approbatio 594

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Andegaven.* - Decretum reassumptionis causae canonizationis B. Mariae a S. Euphrasia Pelletier, virginis monialis professae ex ordine Dominae Nostrae a Caritate, fundatricis Instituti Sororum a Bono Pastore. - *9 Maii 1934* 595

II. *Taurinen.* - Decretum reassumptionis causae canonizationis Beati Iosephi Cafasso, sacerdotis saecularis, Collegii Ecclesiastici Taurinensis moderatoris. - *13 Iunii 1934* 596

III. *Colonien.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Mariae Franciscae Schervier, fundatricis Sororum Pauperum S. Francisci. - *9 Maii 1934* 597

IV. *Taurinen.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Ven. Servi Dei Friderici Albert, vicarii paroecialis et vicarii foranei, fundatoris Sororum Vincentiarum a Maria Immaculata. - *13 Iunii 1934* 600

V. *Rhedonen.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Mariae Ameliae Fristel, fundatricis Instituti Sororum Sacrorum Cordium Iesu et Mariae. - *13 Iunii 1934* . . . 603

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum. Peculiares favores spirituales pro defunctis conceduntur. - *31 Octobris 1934.* 605

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatorie* 608

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 608

III. Necrologio 608

An. et vol. XXVI 3 Novembris 1934 (Ser. II, v. I) - Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

NUNCIUM RADIOPHONICUM

A BEATISSIMO PATRE, DIE XIV OCTOBRIS MDCCCCXXXIV, AD URBEM BONAERENSEM DATUM POST SOLEMNIA PONTIFICALIA IBIDEM, AD EXITUM CONGRESSUS UNIVERSALIS XXXII EUCHARISTICI, A CARDINALI LEGATO PERACTA.

Christus Rex Eucharisticus vincit.

Christus Rex Eucharisticus regnat.

Christus Rex Eucharisticus imperat.

Haec laetabundi et gaudentes Nobiscum animo reputantes, pios labores vestros, dilectissimi in Christo filii, quotidie et quavis paene hora, marconiana ope quasi praesentes, prosecuti sumus.

Nunc vero glorioso conventu vestro expleto, iuvat exsultanter adiungere:

Christus Rex Eucharisticus triumphat.

Atque utinam mitissimi et amantissimi Regis nostri una cum victoria et regno et imperio — Eidem necessario pertinentibus — pacificus etiam triumphus ab nobilissimis Argentinis oris ad omnes usque terrae partes, imo etiam ad omnes intelligentias omnesque voluntates tandem aliquando pertingat.

Ita enim egens et ob fraterni quoque regiique sanguinis effusionem afflictus mundus ibi veram, firmam atque a tot malis liberam pacem inveniet, ubi unice viget et datur, pacem inquimus Christi in Regno Christi.

Haec ominantes a Deoque suppliciter precantes, paternam manum super vos omnes et singulos in persona Christi extendimus et Benedictionem Apostolicam peramanter impertimus, dicentes: Per intercessionem Beatae Mariae semper Virginis de Lujan singularis patronae Reipublicae Argentinae, Beati Michaëlis Archangeli, Beati Ioannis Baptistae, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli, Beatorum Martyrum Rochi Gonzalez, Alfonsi Rodriguez et Ioannis de Castillo, sed et omnium Sanctorum, Benedictio Dei Omnipotentis Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti descendat super vos et maneat semper.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

RECINETENSIS ET LAURETANA

EXEMPTIONIS, SUPPRESSIONIS ET INCORPORATIONIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Lauretanae Basilicae aedificia atque opera adnexa, vi articuli vicesimi septimi solemnis Conventionis inter Sanctam Sedem et Regnum Italicum, sub pleno ac directo Apostolicae Sedis dominio constituta sunt. Cum autem praedicti articuli dispositiones mox ad exsecutionem demandatae fuerint, Nos, ut omnia in memorata Basilica ordinentur prout decet Pontificium Sanctuarium, quod ab Ordinarii dioecesani iurisdictione exemptum liberumque omnino esse convenit, eiusdem regimen atque curam peculiari Pontificio Administratori demandanda statuimus et decrevimus.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, consensu interesse habentium vel habere praesumentium, Apostolicae potestatis plenitudine, episcopalem cathedram in Basilica Lauretana exsistentem supprimimus, atque eamdem Basilicam aedesque continentes, ab Ordinarii Recinetensis et Lauretani iurisdictione in omnibus exemptas, Nostrae Ipsius iurisdictioni directo subiicimus atque ad eam nomine quidem Nostro exercendam venerabilem fratrem Franciscum Borgongini Duca, Archiepiscopum titularem Heracleensem et in Italia Nuntium Apostolicum, deputamus, cui proinde omnes in spiritualibus ac in temporalibus facultates concedimus.

Suppressa autem cathedra Lauretana, et ipsam Lauretanam dioecesim, quae hucusque cathedrali Ecclesiae Recinetensi aeque principaliter

unita exstitit, eidem dioecesi pleno iure in perpetuum incorporamus, eius titulo tantum servato; propterea Episcopus Recinetensis pro tempore exsistens Episcopi Recinetensis-Lauretani titulo fruetur.

Quum vero per incorporationem, ut supra decretam, ipso iure ac facto excidat sacri Pallii privilegium, a fel. rec. Benedicto decimoquinto, Praedecessore Nostro, Ecclesiae Lauretanae gratiose concessum, Nos, in benevolentiae testimonium erga venerabilem fratrem Aloisium Cossio, hodiernum Recinetensem-Lauretanum Episcopum, benigne indulgemus ut ipse, absque nova postulatione, sacro Pallio uti pergat, ad personam et intra fines tantum dioecesis Recinetensis-Lauretanae.

Statuimus denique ut statim cesset Delegatio pro cura Domus et Basilicae Lauretanae per Apostolicas sub plumbo Litteras *Commissum humilitati Nostrae*, die vicesima Decembris anno millesimo nongentesimo vicesimo tertio datas, eidem venerabili fratri Aloisio Cossio Episcopo concredita.

Ad quae omnia uti supra disposita atque decreta exsecutioni mandanda, quem supra diximus venerabilem fratrem Franciscum Borgongini Duca, in Italico Regno Nuntium Nostrum, deputamus; cui idcirco necessarias et opportunas tribuimus facultates, tum omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu orituras, tum etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum; eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem peractae exsecutionis actorum fidem authentica forma exaratam quantocius transmittendi.

Volumus praeterea ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Quae denique per hanc paginam Nostram statuimus, decrevimus, ediximus ac mandavimus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus; quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die quintadecima mensis Septembris, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. THOMAS P. O. P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAEL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LI, n. 19. – D. Francini.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

DISTRACTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE SIANFU ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE FONGSIANGFU IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex Apostolico munere, quo fungimur, ea omnia singulari studio providere satagimus, quae ad bonum animarum magis utilia et ad Christi regnum in terris dilatandum magis opportuna videantur. Nunc vero, cum vicariatus de Siangfu in Sinis, curis demandatum Ordinis Fratrum Minorum, ob nimiam amplitudinem aegre possit cum optatis fructibus spiritualibus ab uno Ordinario administrari, cumque in eodem territorio plures Fratres Minores indigenae commorentur, utile atque opportunum visum est ex eodem vicariatu partem distrahere et ex ea novam Missionem efformare. Quare, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, praehabito voto venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titularis Theodosiopolitani, Apostolici Delegati in Sinis, omnibusque mature perpensis, necnon erga Ordinem Fratrum Minorum de vocatione plurium Sinensium ad sacerdotium hisce postremis annis optime meritum, propensam voluntatem Nostram ostendere volentes, haec quae sequuntur decernenda existimavimus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ex vicariatu apostolico de Siangfu in Sinis territorium sex sequentium sub-praefecturarum civilium, nempe de Fong-siang, Lungchow, Kiengyang, Linyu, Paoki et Kishan seiungimus seu separamus, et ex territorio sic separato praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen de *Fongsiangfu* facimus, et quam curis Fratrum Minorum Sinensium concredimus.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Novembris, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

TEMPLUM S. CRUCIS, FLORENTIAE, O. FF. MM. CONVENTUALIUM, BASILICAE MINORIS AUGETUR HONORIBUS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Florentinorum in urbe exstat magni momenti templum titulo Sanctae Crucis, quod historiae atque artis insignibus fulget monumentis, quae omnes uno ore iure meritoque celebrant ac laudant. Templum idem, loco ecclesiolae piis religiosisque Fratribus Sancti Francisci Assisiensis concreditae, iam primis ipsis Ordinis Minorum temporibus saeculo tertio decimo fere exeunte fundatum est atque exstructum, ac per longam annorum seriem continentibus laboribus operibusque affabre factis excultum adornatumque ad alteram usque saeculi decimi noni medietatem, cum illis sane non longe a Nobis positis annis marmorea et mirabili fronte tandem sacra aedes expleta fuerit. Anno MCCCCXLII a celeberrimo Cardinali Nicaeno templum, adstante quoque Decessore Nostro Eugenio Pp. IV, est sollemniter consecratum; sacraeque pompae omnes omnium ordinum cives ovanter ac pie interfuere, tum optimates dominatus magistratusque, tum populares. Nil mirum itaque si in interiore ipsius templi parte, praeter sacella, picturas, statuas, supellectilia, quae fere omnia artificum magni nominis manu sunt delineata et exsecuta, innumerabilia sepulcra, inscriptiones aliaque huius generis monumenta exstent perpulcra, quae ad nobiliores familias civitatis hominesque grandiores spectant; omnes enim non modo e florentina urbe, sed e tota etiam Tuscia magno affectu cultuque eum ipsum sacrum locum eiusdemque Fratres Franciscales iam prosequebantur. Memoranda quidem sunt facta Franciscalia eventusque Ordinis eodem in templo adiectoque in conventu. Fertur enim tum Sanctum Patriarcham Assisiensem ibi, tum Sanctum Antonium Patavinum aliquod tempus consedisse. Ibidem praeterea Sanctus Ludovicus Episcopus Tolosanus hospitio receptus est; Sanctus Bernardinus Senensis ac Beatus Bernardinus Feltrensis aestuosi praedicatores ambo ferventesque verbum divinum fructuose fecerunt, adeo ut christifideles florentini pietate ac devotione haud communibus templum patrium Sanctae Crucis iugiter lustrarent, ad nostra usque tempora, frugiferis confraternitatibus ibidem constitutis adscripti, sollemnibus functionibus divinis adsistentes, Beatorum corpora venerantes sacrasque Relliquias eadem in ecclesia adservatas; quas inter plane memoratu dignae insignis Sanctae Crucis relliquia atque e corona divini Salvatoris sacra Spina, quam, uti fertur, sanctus ipse Francorum Rex Ludovicus donavit.

Qua propter cum Administer provincialis Ordinis Fratrum Minorum Conventualium in regulari provincia Tusciae a Nobis suppliciter demisseque efflagitaverit ut decimi noni a Redemptione recurrentis saeculi occasione praedictum templum Sanctae Crucis florentinum, cuius est etiam rector, ad titulum et dignitatem Basilicae minoris evehere dignemur, ut christifideles magis magisque ad Crucis amorem inflammentur atque eiusdem Redemptionis fructus diu participes fiant, Nos votis huiusmodi, suffragio quoque auctis amplissimo tum dilecti filii Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Florentinorum Archiepiscopi, tum Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Minorum Conventualium annuendum ultro libenterque censuimus. Audita propterea Sacra Rituum Congregatione, apostolica Nostra auctoritate, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, templum Sanctae Crucis situm in civitate atque archidioecesi Florentina, titulo ac dignitate Basilicae minoris decoramus, illique omnia et singula iura et privilegia conferimus, quae Basilicis minoribus, iuxta Apostolicas concessiones, de iure competunt.

Haec ad decus ornamentumque praelaudati templi, ut propensum animum Nostrum significemus erga studiosos ipsius curatores ex Ordine Fratrum Minorum Conventualium, pariterque ad solatium christifidelium Florentinorum, qui devotionem suam erga Sanctam Crucem peculiaribus huc usque probarunt documentis, statuimus, edicimus, decernentes praesentes Literas firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; temploque eidem Florentino ad quod pertinent, nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis Decembris anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

BEATUS CAROLUS LWANGA MARTYR, IUVENTUTIS AFRICANAE ACTIONIS CATHOLICAE PATRONUS DECLARATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Vicariatuum ac Missionum Ordinarii in finibus tum Apostolicae Delegationis Africae tum Delegationis Apostolicae Congi Belgici exsistentium nec non Ordinarii Missionum de

Ruanda, de Urundi, de Bamako, de Brazzaville, de Douala, de Litore Eburneo, de Diego Suarez, de Guinea Gallica, de Bobo Dioulasso, de Ouagadougou in Sudan Gallico, de Loango enixas Nobis adhibuerunt preces, suffragiis amplissimis Delegationum earundem suffultas, ut Patronum iuventutis africanae quae in Actionem Catholicam peragendam intra ipsorum locorum fines incumbit, Beatum Carolum Lwanga Martyrem declarare dignemur. Non ignoramus quidem christifideles e regionibus eisdem iam Beatum Carolum Lwanga et Socios eius, qui Martyres de Uganda vulgo nuncupati, priscis Africae christianae heroibus, saeculo praeterito, aemulati sunt, tanquam Patronos pie ac religiose colere. Qua re Nos ad magis magisque in dies populi earundem regionum venerationem ac pietatem erga Beatos Ugandenses Martyres, itemque res ipsas missionarias ibidem fovendas, cum memoratis precibus concedendum censeamus, audito dilecto filio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Beatum Carolum Lwanga iuventutis africanae Actionis Catholicae in locis, quos supra memoravimus, peculiarem apud Deum Patronum declaramus et constituimus. Decernimus praeterea, eadem auctoritate Nostra, praesentium Litterarum vi itemque in perpetuum, ut festum eiusdem Beati Caroli Lwanga una cum festo Beatorum Martyrum Ugandensium quotannis recolatur in regionibus praedictis sub ritu duplici secundae classis, servatis tamen Rubricis aliisque de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quod spectant plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Iunii anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. CAMILLUM TIT. S. MARIAE SCALARIS S. R. E. PRIMUM DIACONUM CARDINALEM LAURENTI, SACRI CONSILII DE RITIBUS TUENDIS PRAEFECTUM, DENA LUSTRA SACERDOTII EXPLETURUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Maxima Dei beneficia suavi memoria repetere et caelesti Largitori ampliores identidem ac sollemniores gratias cum familiaribus et amicis referre, piissimum exstat filialis caritatis officium simulque, inter cotidianos labores, iucunda animi requies atque oblectamentum. Hoc profecto tibi auspicato continget, quum proxime, in octava Ss. Corporis Christi, *Calicem salutaris* sumpturus, pergrata illa verba leniter concipies, quae primum, quinquaginta abhinc annos, in Sacro perlitando dixisti: *Quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi?* Et sane divinum sacri Ordinis donum prima fuit causa et felix origo caelestium gratiarum, quibus, tam diuturno temporis intervallo, laetos salutis fructus, docili tua voluntate, protulisti. Cuncta enim tua, immo totum temet ipsum in sacro obeundo munere impendisti; praeclarum enim ingenium, mitem suavissimamque animi naturam, ingenuarum litterarum studia sacrarumque rerum scientiam ac doctrinam, omnes denique vires facultatesque tuas ad animas Deo comparandas easque perficiendas sedulo contulisti.

In Sacris praesertim peragendis, in verbo divino declarando, in sacramento paenitentiae administrando, singularis pietas tua cum caritatis ardore semper enituit. Campus autem, in quo tuum animarum studium latissime potuit versari, exstitit potissimum Sacra Congregatio de Propaganda Fide, apud quam, per diuturnum aetatis spatium, muneribus, sive minoribus sive maioribus, summa cura et industria perfunctus es. Illud enim semper contendisti, ut sacrae Missiones ubique acciperent incrementum, et, novis ad Ecclesiam adscriptis gentibus, regnum Christi feliciter amplificaretur. Interea res philosophicas docendo in Collegio Urbano de Propaganda Fide, doctrinam ac rationem divi Aquinatis ad mentem Romanorum Pontificum es fideliter prosequutus, eidemque nobilissimae scientiae operam navasti in sancti ipsius Thomae Academia, cui quidem in praesens, cum clarissimis Collegis tuis, diligenter praesides. Postquam vero ad amplissimum Patrum Purpuratorum Ordinem per Decessorem Nostrum f. r. Benedictum XV Nobiscum es cooptatus, curas laboresque

tuos in bonum animarum et Apostolicae huius Sedis utilitatem haud sane conferre desiisti. Immo, honore et dignitate perauctus, maiore etiam alacritate, commissa tibi in Romana ipsa Curia gravissima munera obiisti, praesertim quum Sacro Consilio de Religiosorum negotiis ac deinde Sacro isti de Ritibus tuendis Consilio te praeficere voluimus. Nunc igitur novam hanc opportunitatem nacti, tibi, dilecte fili Noster, novum paternae Nostrae benevolentiae testimonium exhibere exoptamus. Quare Ipsi amicorum tibi gratulantium choro praeeuntes, proximam faustitatem tuam libenti laetoque animo participamus, et, fausta felicissima quaeque adprecantes Deum instanti precatione efflagitamus, ut te seros plane in annos, meritorum similiter plenos, benigne sospitare velit. Quorum quidem caelestium donorum munerum conciliatrix ac praecipuae dilectionis Nostrae testis, apostolica esto benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, tuisque familiaribus ac laborum sociis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die IV mensis Iunii, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. ALAFRIDUM ILDEFONSUM S. R. E. PRESB. CARDINALEM SCHUSTER, ARCHIEPISCOPUM MEDIOLANENSEM, DE IX CONCILIO PROVINCIALI HABENDO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Perhumano litterarum tuarum officio certiores facti sumus Longobardae provinciae praesules Mediolanum ad Concilium celebrandum una simul conventuros, ut coniunctis consiliis dioecesium suarum bono prospiciant. Pastoralis studii, cuius haud dubia adhuc Nobis eluxerunt specimina, novissimum hoc documentum exstat, iucundum quidem Nobis et gratum, cum haud defutura foveamur fiducia ad religionis tutamen multa inde emolumenta isti profectura terrae, in quam, cum tot Nobis caritatis pignora servet, peculiaris amoris pondere ferimur. Augent vero secundi frugiferique exitus spem in consilio prudentia, in opere sollertia, in ausu fortitudo, in vigilantia navitas, praeclarae Longobardorum Antistitum virtutes. Cum gaudio autem comperimus vos nutu praesidioque legum, dilecte fili Noster et venerabiles fratres, nisuros esse, ut divinae Revelationis candelabrum sempiternarum veritatum purum plenumque late circumfundat splendorem, ut nemo eorum, qui vestrae potestati parent, caelestis

doctrinae nescius, nemo indigus sit; in id quoque operam daturos, ut serpentium errorum fallacia et pravitas, praesertim infaustum protestantismi propagandi studium, apostolicae virtutis robore penitus retundatur. Sacrorum rituum maiestas cura vestra dignior Deo cotidie splendescet atque fidelibus solidum alimonium suppeditabit, ut cum perfecto obsequio fidei eisdem ea iungatur caritas, quae in immensum distensa nulloque termino cohibita sit totius christiani orbis necessitatum sollicita. Debito honestamus praeconio sollicitudinem, quam conlaturi estis ut clerus sancte sancta munera complens se animatam virtutis regulam praestet idque unum quaerat, ut divina laus in hominum animis servandis inclarescat. Placeat vobis, dilecte fili Noster et venerabiles fratres, ut considerandum vobis ponderandumque aliud proferamus, quod publicae utilitatis laeta auspicia, validiora in dies incrementa progignit: de Actione Catholica loquimur. Quodsi « laicismus », teterrima nostri saeculi lues, tot errorum caligine, tot malorum caterva terrarum orbem conspargit, deteriora fortasse pariturus, contraria malo opposita medela, rei christianae restaurandae summopere prosunt laicorum hominum auxiliares copiae, quae ad rei catholicae emolumentum, ubique gentium, Dei adspirante Flamine, conscribuntur. Actio enim Catholica, quae definitur laicorum hominum in apostolatum hierarchicum collaboratio, ut ipsa eius natura deposcit, sacrae hierarchiae, cui subest, auxiliatur et ad eiusdem structuram seu organizationem aptatur et fingitur. Quam ob rem, quamvis ipsa et paroecialis et dioecesana sit, tamen sicut paroeciarum ita et dioecesium finibus circumscribi haud recte censeretur. Licet enim ubique terrarum tum natura tum finibus una et eadem sit, ita constituta est, ut pro uniuscuiusque regionis, uniuscuiusque populi necessitatibus, coniunctis voluntatibus et studiis religionis bono provideat. Quod ut vigentius assequatur et propriis legibus regitur et propriis Centris innititur, Episcopis et imprimis Romano Pontifici subiecta. Sicut enim christianae vitae gubernator et rector Summus est Pontifex, qui per apta organa eam provehit et confovet, ita et Actionis Catholicae, quae in totius christianae vitae formas actuosam efficientiam et vim explicat. Ipse supremus est moderator per homines, qui apud Eum et apud Episcopos fiducia valentes ac debito mandato instructi operam industriamque suam in catholicae rei incrementum praebent. Vestra igitur in Ecclesiam caritas haud nescia pollentius in partium refluere bonum quod coniunctis studiis universitati confertur, vos impellat, ut non solum pacifera Christi Regis acies bene apteque a vobis instruatur, verum etiam firmioris disciplinae nexibus tum vobiscum tum cum iis, qui mandatum Nostrum exsequentes ei eminus praesunt, solidetur. Industriis vestris secundo numine benignissimus Deus intersit opemque ferant beatis-

simi Ambrosius et Carolus, Mediolanensis Ecclesiae lucidissima sidera, ut quae caelesti inlustrati lumine pro causa optima statueritis, caelesti dein virtute vegetati perficiatis. Apostolica autem benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster ac ceteris tecum conventuris Episcopis impendimus, paternae benevolentiae testis et nuntia, exoptata Dei praesidia vobis validiora conciliet.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XXVIII mensis Augusti anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

PIUS PP. XI

III

AD EMUM P. D. EUGENIUM TITULO SS. IOANNIS ET PAULI S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM PACELLI A PUBLICIS NEGOTIIS, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONGRESSUM EX OMNI GENTE EUCHARISTICUM XXXII BONAËRENSEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Argentinam Rempublicam in triumpho divinae Eucharistiae apparando nulli profecto nationi velle esse secundam periucunde intelleximus. Neque enim iam exstat in orbe terrarum vel remotissima gens, quae fervidam Argentini populi vocem non audierit, suaviter allicientem ad primum Eucharisticum in America latina ex omnibus nationibus Conventum magnificentissime celebrandum. Tum sollertes sacrorum Antistites opportunis monitis piisque religionis operibus, tum egregii civiles magistratus aptis consiliis ornatisque concionibus Christi fidelium animos ad sacra sollemnia insigne decore peragenda inflammare non destitere. Imprimisque vero Bonaërenses cives, Archiepiscopo quidem Civitatisque moderatoribus praeeuntibus, summa cura et sollertia efficere indesinenter student, ut ipsi, studiis omnium viribusque conlatis, avitas religionis laudes traditamque erga augustum Sacramentum a patribus venerationem et cultum dignissime aemulentur. Etenim Bonaërensis urbs, non modo amplitudine, frequentia civium et aedium viarumque venustate, disciplinis et artibus maritimoque commercio viget floretque, verum etiam christianae fidei virtute et sacrae Eucharistiae pietate honorifice enitet. Pro certo igitur habemus gloriosae illius civitatis filios, maiorum suorum fastos per sollemnia proxima renovantes, cuncto orbi catholico memorandum fidei et religionis exemplum fauste esse daturos. Quamobrem, ut publicos honores augusto Sacramento tribuendos Nostra participatione augeamus, laetitiamque carissimorum fide-

lium per Nosmetipsos quodammodo praesentes cumulemus, te, dilecte fili Noster, qui Nobismetipsis in regimine Ecclesiae universae assiduam studiosissimamque ad latus Nostrum operam navas, Legatum Nostrum, uti iam antea nuntiavimus, per hasce litteras eligimus et constituimus, ut, pro tua amplissima purpurati Patris dignitate praeclaroque munere quod sustines, simulque pro singulari tua erga mirabile Sacramentum veneratione ac pietate, Nostram geras personam et Conventui ex omnibus nationibus Eucharistico, in capite Argentinorum urbe proxime celebrando, Nostro nomine Nostraque auctoritate praesideas. Scimus autem maximi momenti atque utilitatis argumenta esse in publicis sessionibus pertractanda, quorum caput est dulcissimi Redemptoris nostri imperium, fideliter agnoscendum et in hominibus, tum singulis tum consociatis, firmiter stabiliendum. Quid vero aptius ad fructus anni Sacri novissime celebrati servandos atque multiplicandos, quam fideles Christi excitare ad suave eius iugum amplectendum atque ferendum? Nonne in tanto cupiditatum certamine, tantoque rerum humanarum discrimine, luce clarius apparet, nullam rei publicae universae salutem exquiri posse, nisi ex Dei Filio, qui, humani generis Redemptor est totiusque terrarum orbis Rector ac Princeps? Minime igitur dubitamus, quin futurum sit, ut ex huiusmodi sollemni celebratione, quam participabunt plures purpurati Patres et Episcopi et ecclesiastici viri, nec non selecta fidelium agmina undique in Argentinam Rempublicam proficiscentia, non modo universalitas et unitas Ecclesiae, in tanta linguarum et stirpium varietate, palam luculenterque exhibeatur, sed firmissimum quoque Christi imperium, cui totum mortalium genus necessario subest, splendida luce appareat. Fidenter ergo, dilecte fili Noster, primus Legatus a latere Pontificis in Americam meridionalem missus, faustum hoc iter aggredere, praenobili munere perfuncturus. Omnes autem, qui in Bonaërensem urbem confluxerint, Nostris verbis hortare, ut Christum Regem, sub velis eucharisticis abditum, adorantes, veramque vitam per caelestem dapem participantes, divini regni legibus integre libenterque obtemperare velint. Si enim Christus Dominus in singulorum animis, in domestico civilique convictu regnabit, tunc profecto apud gentes exstabit iustitia et abundantia pacis. Quae paterno animo ominati tibi, dilecte fili Noster, iisque omnibus, qui in urbem Bonaërensem conventuri sunt, apostolicam benedictionem effusa in Domino caritate impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XVI mensis Septembris anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

ALGERIENSIS

DECRETUM

DE CURA ANIMARUM IN CAPITULO METROPOLITANO

Decano metropolitani Capituli Algeriensis per Apostolicas Litteras diei 25 Iulii 1866 et subsequens Consistoriale decretum diei 27 Aprilis 1870 tributa fuit actualis cura animarum in paroecia metropolitanae Ecclesiae Algeriensi adnexa. Cum autem ex una parte ob multiplicia opera paroecialia et numerum fidelium in dies crescentem nonnisi iuniori et actuoso presbytero eadem cura committi possit, ex altera vero parte haud conveniens videatur ut presbyter iúnior ad animarum curam deputatus renuncietur simul Decanus, et praeponatur aliis Canonicis aetate et meritis praeclaris; R. P. D. Augustinus Fernandus Leynaud, hodiernus Archiepiscopus Algeriensis, audito Capitulo metropolitano, postulavit ut animarum cura a Decanatu seiungeretur atque digno ac probato sacerdoti e gremio Capituli seligendo uti Vicario committeretur. Quibus precibus Ssm̃us Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, accedente etiam favorabili voto Exc̃mi Domini Aloisii Maglione, Archiepiscopi Caesariensis in Palaestina, et Apostolici Nuntii in Gallia, benigne annuens, praesenti Consistoriali decreto, perinde valituro ac si desuper Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, statuit, ut in paroecia metropolitanae Ecclesiae Algeriensi adnexa animarum cura a Decanatu separetur eademque, ad normam canonis 471 Codicis iuris canonici, committatur sacerdoti de gremio Capituli uti Vicario, cum omnibus parochorum iuribus et obligationibus, eidem adsignatis congruis reditibus et emolumentis.

Ad haec autem exsecutioni mandanda idem Ssm̃us Dominus deputare dignatus est R. P. D. Aloisium Maglione cum omnibus facultatibus necessariis et opportunis, iniuncto onere transmittendi ad hanc Sacram Congre-

gationem Consistorialem, intra sex menses a data praesentium computandos, authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 9 Decembris 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *Secretarius.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

BELEMENSIS DE PARÀ ET GURUPENSIS

COMMUTATIONIS FINIUM CIRCUMSCRIPTIONUM ECCLESIASTICARUM

DECRETUM

Franciscus M. Richard, Administrator Apostolicus praelaturae *nullius* Gurupensis ab Apostolica Sede postulavit ut paroeciae *Bragança, S. Miguel, S. Domingo et S. Anna de Copim* ab archidioecesi Belemensi de Parà ad quam pertinent dismembrarentur et praelaturae *nullius* Gurupensi adiungerentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, petitionis opportunitatem recognoscens, auditis omnibus interesse habentibus, attento quoque voto R. P. D. Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et Nuntii Apostolici in Brasiliana Republica, Apostolicae potestatis plenitudine, atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, statuit, vi praesentis Consistorialis decreti, ut praefatae paroeciae *Bragança, S. Miguel, S. Domingo et S. Anna de Copim* ab archidioecesi Belemensi de Parà dismembrentur et praelaturae *nullius* Gurupensi perpetuo incorporentur.

Idem Ssmus Dominus Noster statuit ut eadem praelatura *nullius* Gurupensis posthac nomen « Guamensis » assumat; item ut sedes eiusdem transferatur ab urbe *Ourem* ad urbem *Bragança*, et ecclesia paroecialis Nostrae Dominae Ssmi Rosarii dicata, ibi exstans, ad gradum praelatitiae ecclesiae extollatur; cui praelatitiae ecclesiae omnia iura et privilegia tribuit, quae ad normam iuris communis competunt, suppressis quibusvis iuribus et privilegiis, quibus gaudebat ecclesia praelatitia, sita in urbe *Ourem*.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda deputare dignatus est memoratum Excmum R. P. D. Benedictum Aloisi Masella eidem tribuens

necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere imposito ad hanc Sacram Congregationem mittendi, intra sex menses a data praesentis Decreti computandos, authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 3 Februarii 1934.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

III

TERGESTINA-IUSTINOPOLITANA ET FLUMINENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM IMMUTATIONE

Quum R. P. D. Antonius Santin, Episcopus Fluminensis, consentiente R. P. D. Aloisio Fogar, Episcopo Tergestino et Iustinopolitano, supplices preces Apostolicae Sedi obtulisset, ut pro utiliore fidelium regimine, municipia quae appellantur *Matteria* et *Castelnuovo*, dismembrarentur a dioecesi Tergestina-Iustinopolitana atque dioecesi Fluminensi attribuerentur, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, precibus benigne annuens, praesenti Consistoriali decreto statuit ut memorata municipia *Matteria* et *Castelnuovo* a dioecesi Tergestina-Iustinopolitana seiungantur atque dioecesi Fluminensi aggregentur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputare dignata est eumdem R. P. D. Antonium Santin, Episcopum Fluminensem, eidem tribuens facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi, intra sex menses, ad Sacram Congregationem Consistorialem, authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 28 Aprilis 1934.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

gationem Consistorialem, intra sex menses a data praesentium computandos, authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 9 Decembris 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *Secretarius.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

BELEMENSIS DE PARÀ ET GURUPENSIS

COMMUTATIONIS FINIUM CIRCUMSCRIPTIONUM ECCLESIASTICARUM

DECRETUM

Franciscus M. Richard, Administrator Apostolicus praelaturae *nullius* Gurupensis ab Apostolica Sede postulavit ut paroeciae *Bragança, S. Miguel, S. Domingo et S. Anna de Copim* ab archidioecesi Belemensi de Parà ad quam pertinent dismembrarentur et praelaturae *nullius* Gurupensi adiungerentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, petitionis opportunitatem recognoscens, auditis omnibus interesse habentibus, attento quoque voto R. P. D. Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et Nuntii Apostolici in Brasiliana Republica, Apostolicae potestatis plenitudine, atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, statuit, vi praesentis Consistorialis decreti, ut praefatae paroeciae *Bragança, S. Miguel, S. Domingo et S. Anna de Copim* ab archidioecesi Belemensi de Parà dismembrentur et praelaturae *nullius* Gurupensi perpetuo incorporentur.

Idem Ssmus Dominus Noster statuit ut eadem praelatura *nullius* Gurupensis posthac nomen « Guamensis » assumat; item ut sedes eiusdem transferatur ab urbe *Ourem* ad urbem *Bragança*, et ecclesia paroecialis Nostrae Dominae Ssmi Rosarii dicata, ibi exstans, ad gradum praelatitiae ecclesiae extollatur; cui praelatitiae ecclesiae omnia iura et privilegia tribuit, quae ad normam iuris communis competunt, suppressis quibusvis iuribus et privilegiis, quibus gaudebat ecclesia praelatitia, sita in urbe *Ourem*.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda deputare dignatus est memoratum Excmum R. P. D. Benedictum Aloisi Masella eidem tribuens

necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere imposito ad hanc Sacram Congregationem mittendi, intra sex menses a data praesentis Decreti computandos, authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 3 Februarii 1934.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

III

TERGESTINA-IUSTINOPOLITANA ET FLUMINENSIS

DE FINIUM DIOECESIUM IMMUTATIONE

Quum R. P. D. Antonius Santin, Episcopus Fluminensis, consentiente R. P. D. Aloisio Fogar, Episcopo Tergestino et Iustinopolitano, supplices preces Apostolicae Sedi obtulisset, ut pro utiliore fidelium regimine, municipia quae appellantur *Matteria* et *Castelnuovo*, dismembrarentur a dioecesi Tergestina-Iustinopolitana atque dioecesi Fluminensi attribuerentur, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, precibus benigne annuens, praesenti Consistoriali decreto statuit ut memorata municipia *Matteria* et *Castelnuovo* a dioecesi Tergestina-Iustinopolitana seiungantur atque dioecesi Fluminensi aggregentur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputare dignata est eumdem R. P. D. Antonium Santin, Episcopum Fluminensem, eidem tribuens facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere remittendi, intra sex menses, ad Sacram Congregationem Consistorialem, authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 28 Aprilis 1934.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

DECRETUM

DE SEMINARIO INTERRITUALI S. LUDOVICI REGIS CONSTANTINOPOLITANO

In urbe Constantinopolitana exstat, abhinc quinquaginta circiter annos, Seminarium interrituale, cura Fratrum Minorum Cappuccinorum e Parisiensi provincia erectum, et a Sancto Ludovico Rege nuncupatum, in quo iuvenes bonae spei, tum latini tum orientalis ritus, ad sacerdotium instituuntur.

Plures ex illo usque ad praesens prodiere sacerdotes, pietate ac doctrina insignes, nec desunt qui sacerdotalis vitae curriculum, meritorum plenum, martyrii palma coronaverint.

Cum vero, Seminarium hoc, postremo, per universum orbem, saeviente bello, detrimentum senserit, et, pace restituta, necessitas instaurandae novae rerum conditionis postulet ut peculiaribus statutis gubernetur, ita ut uberiores fructus in posterum, aucto quoque alumnorum numero, exspectari liceat; Sacra Congregatio Orientalis, auditis Excmo Domino Delegato Apostolico in dicionibus Turcica et Graeca pro tempore exsistenti, necnon Revmo Patre Ministro generali Ordinis Minorum Cappuccinorum, ab omnibus Superioribus et alumnis praefati Seminarii religiose servandas statuit regulas ac normas ab ipsa Sacra Congregatione rite examinatas ac probatas, uti continentur in hoc exemplari, cuius autographum in tabulario eiusdem Sacrae Congregationis asservatur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Orientalis, die 18 Maii, anno 1934.

A. Card. SINCERO, Ep. Praenestinus, *a Secretis*.

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor*.

STATUTA

SEMINARII INTERRITUALIS A S. LUDOVICO NUNCUPATI IN URBE CONSTANTINOPOLITANA.

1. Seminarium interrituale a Sancto Ludovico in Urbe Constantinopolitana exsistens, a Fratribus Ordinis Minorum Cappuccinorum e provincia Parisiensi erectum eorumque curae iam ab initio commissum, immediate pendet ab Apostolica Sede, idest a S. Congregatione Orientali, quae iurisdictionem ordinariam in Seminarium et in eius Rectorem, Officiales, Magistros, alumnos ceterosque eidem addictos per Delegatum Apostolicum in Turcica dicione pro tempore exsistentem, eoque deficiente vel impedito aut absente, per eius quocumque titulo vices legitime gerentem exercebit.

2. Iurisdictio haec ordinaria desumitur ex canonibus 1352-1371 Cod. iur. can. eademque prorsus ratione a Delegato Apostolico in Seminarium interrituale a Sancto Ludovico exercebitur ac ab Episcopis in propria Seminaria ad normam eorumdem canonum iure ordinario exercetur, congrua tamen congruis referendo pro rituum diversitate.

3. Rectorem Seminarii e tribus Patribus O. M. Capp., quos Minister generalis praesentaverit, eligit ad sexennium Sacra Congregatio Orientalis, audito, si casus ferat, Delegato Apostolico. Unius Sacrae Congregationis est Rectorem ante exactum sexennium iusta de causa removere vel post sexennium eum denuo in suo munere confirmare, collatis consiliis cum Delegato Apostolico et cum Ministro generali Ordinis praedicti. In casu tamen urgenti et gravi de causa, Rector Seminarii poterit ab officio suspendi tam a Delegato Apostolico, monito Ministro generali, quam ab ipso Ministro generali, monito Delegato Apostolico, aequo iure, non requisito alterius consensu.

4. Ceteros Seminarii Officiales necnon Magistros, Minister provincialis Parisiensis eligit eosque per Rectorem praesentat Delegato Apostolico adprobandos.

Nemini, Ordini Fratrum Minorum Cappuccinorum extraneo, fas erit in Seminario docere nisi de consensu Delegati Apostolici.

5. Rei oeconomicae administratio penes Rectorem erit, qui per se vel per idoneum religiosum de consensu Superioris Regularis designandum, libros administrationis tenebit, quique semel in anno ad Sacram Congregationem per Delegatum Apostolicum de ea referet.

Subsidia pro itinere alumnorum, pro instituendis et sustentandis ipsis alumnis, necnon pro retribuendis professoribus, qui sint Ordini Fratrum Minorum Cappuccinorum extranei, suppeditabuntur partim a familiis aut dioecesibus alumnorum, partim vero ab ipso opere S. Ludovici.

6. Ut omnia quae ad regimen Seminarii pertinent ordinate procedant, debet Rector, adiuvantibus ceteris Officialibus et Magistris, auditoque Superiore suo Regulari Missionis, proponere normas disciplinares (vulgo: *règlement*) a Delegato Apostolico ad tempus vel semel pro semper adprobandas, quibus alumni etiam in minimis dirigantur et quasi manu ducantur.

7. Admissio et dimissio alumnorum, quaecumque est eorum conditio, regitur normis a Delegato Apostolico determinandis iuxta praescripta canonum et rerum adiuncta. Quoad vero dimissionem in casibus urgentioribus, si periculum sit in mora et recursus ad Delegatum Apostolicum nimis difficilis evadat, potest Rector per se statim providere; at de facta dimissione Delegatum Apostolicum

quam primum certiorem faciat. De alumno dimisso Ordinarius cura Rectoris monendus est, expressis, si casus ferat, dimissionis causis.

8. Ad sacras caeremonias recte addiscendas et cantum ecclesiasticum bene modulandum semel saltem in hebdomada per presbyteros ab Ordinariis singulorum rituum propositos et a Delegato Apostolico adprobatos, alumni doceantur.

9. Nullus alumnus potest, sine venia Delegati Apostolici, etiam per breve tempus e Seminario discedere, nisi agatur de gravi necessitate, quo in casu Rector providebit.

Permittitur tamen ut alumni aestivo tempore per aliquot dies, a Delegato Apostolico, de consilio Rectoris, determinandos, ad propriam familiam se conferant et apud eam permaneant, susceptis a familia expensis, nisi periculum aliquod timeatur.

10. De singulis alumnis et de statu Seminarii quotannis Rector scripto ad Sacram Congregationem Orientalem per Delegatum Apostolicum referat. Ad Ordinarios autem de alumnis tantum subditis in fine anni relationem faciet.

11. Alumni, qui ad normam iuris et servatis servandis admittendi sint ad Primam Tonsuram vel ad Ordines, petitionem a Rectore visam et adprobatam, Delegato Apostolico exhibeant, qui eam cum suis animadversionibus ad Ordinarium Oratorum remittet ut litterae dimissoriae impetrentur.

12. Examina ad Ordines suscipiendos, ordinandi, coram Delegato Apostolico, vel aliis ab eo deputatis, subibunt.

13. Collatio Ordinum pro alumnis latini ritus Delegato Apostolico reservatur, salva eidem facultate ordinandos ad proprios Episcopos remittendi vel etiam ad Episcopos extraneos. Alumni ritus orientalis ab Episcopo proprii ritus, in Urbe praesenti, ex commissione Delegati Apostolici ordinabuntur.

14. Seminarii alumni expleto studiorum curriculo et sacerdotio aucti in propriam dioecesim vel missionem redire tenentur et Ordinarii proprii plenae et exclusivae iurisdictioni se subiicere, ad normam canonum.

II

APPROBATIO

Ssmus Dñus Noster Pius, divina Providentia Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 15 Augusti 1934, novas constitutiones Cleri patriarchalis Bzommariensis, *ad decennium*, experimenti gratia approbavit.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ANDEGAVEN.

CANONIZATIONIS B. MARIAE A S. EUPHRASIA PELLETIER, VIRGINIS MONIALIS PROFESSAE EX ORDINE DOMINAE NOSTRAE A CARITATE, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM A BONO PASTORE.

SUPER DUBIO

An sit signanda Commissio reassumptionis Causae Canonizationis B. Mariae a S. Euphrasia in casu et ad effectum de quo agitur.

Vix pauci excesserunt menses a sollemni Mariae a S. Euphrasia Beatificatione, quae in Vaticana Basilica die 30 Aprilis mensis, anno extra ordinem sacro nuper elapso, celebrata est, quum plures iam novae gratiae immo et miracula, ea intercedente, a Deo patrata passim efferantur, quae ulteriorem eiusdem Beatae glorificationem portendere videntur.

Quare Rmus P. Gabriel Mallet, Congregationis Iesu et Mariae Procurator generalis et Causae Postulator legitime constitutus, enixas Exmi ac Rmi Episcopi Andegavensis, Rmi generalis Superioris Congregationis Iesu et Mariae, rmae antistitae generalis Andegavensis Instituti Sororum a Bono Pastore aliorumque preces humiliter Summo Pontifici porrexit ut Canonizationis Causae reassumptionem decernere dignaretur. Quod dubium Emus ac Rmus D. Cardinalis S. R. C. Praefectus, loco et vice Emi ac Rmi D. Cardinalis Caietani Bisleti, causae Relatoris, in Ordinario eiusdem Sacrae Congregationis coetu, die 8 mensis huius habito, proposuit. Emi et Rmi Patres Cardinales, sacri tuendis ritibus praepositi, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci Fidei Promotore generali, omnibus perpensis, respondere censuerunt: *Affirmative*, seu: *Signandam esse Commissionem reassumptionis Causae Canonizationis B. Mariae a S. Euphrasia Pelletier, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem de his Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI subsignata die per subscriptum Cardinalem relatione, Sanctitas Sua, rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria manu signare

dignata est Commissionem reassumptionis Causae Canonizationis eiusdem Beatae Mariae a S. Euphrasia.

Datum Romae, die 9 Maii mensis anno Domini 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

TAURINEN.

CANONIZATIONIS BEATI IOSEPHI CAFASSO, SACERDOTIS SAECULARIS, COLLEGII ECCLESIASTICI TAURINENSIS MODERATORIS.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio reassumptionis Causae Canonizationis Beati Iosephi Cafasso in casu et ad effectum de quo agitur.

Taurinensis Ecclesia, decimonono mediante saeculo, tot tantosque viros qui sanctitate enituerunt, quot quantosque forte eodem temporis spatio nulla alia per orbem Ecclesia, protulit. Beatus Iosephus Cafasso omnibus quidem virtutibus in exemplum eluxit, sed uti sacerdotalium animarum formator eminuit, et totius Pedemontanae regionis insignis morum magister exstitit, eamque a iansenisticae labis reliquiis purgavit. Singulare meritum est ei tribuendum, quod S. Ioannes Bosco eius moderamini totum se commiserit, rursusque in eo et Patrem benevolum, validumque patronum invenerit solidumque fulcimen.

E terreno exsilio ad caelestem patriam anno 1860 a Deo vocatus, Beatificationis honores anno sacro 1925 est assequutus.

Eius virtutum admiratione captus christianus populus tale praesidium iugiter implorat, Deo fiduciam hanc seu gratiis, seu, ut videtur, miraculis quoque remunerante.

Quapropter Rmus D. Franciscus Tomasetti, Piae Salesianae Societatis Procurator generalis, huiusque Causae Postulator legitime constitutus, vota quoque depromens Emi ac Rmi D. Cardinalis Maurilii Fossati Archiepiscopi Taurinensis, totius Pedemontanae regionis Archiepiscoporum et Episcoporum, Rmi Capituli metropolitani Taurinensis, eiusdemque archidioecesis Seminariorum, Pontificii regionalis Seminarii Piceni, Ecclesiastici Collegii, cuius regimine et in quo Beatus magisterio functus est, quod modo apud Basilicam Beatae Mariae Consolatricis exstat, in qua eius corpus

requiescit, Rmorum Rectorum maiorum tum Piae Societatis Salesianae, tum Oblatorum B. M. V., Rmi Patris Parvae Domus a divina Providentia a S. Iosepho Benedicto Cottolengo fundatae, aliorumque, Ssmum D. N. Pium Papam XI supplex exoravit, ut Canonizationis Causa resumeretur. Itaque in Ordinario Sacrorum Rituum coetu die 12 huius mensis habito Emus ac Rmus D. Cardinalis Caietanus Bisleti Causae Ponens seu Relator dubium proposuit: *An signanda sit Commissio reassumptionis Causae praedicti Servi Dei in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi DD. Patres Cardinales sacris tuendis ritibus praepositi, omnibus hisce perpensis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei generali Promotore, rescribere censuerunt: *Affirmative*, seu: *Signandam esse Commissionem reassumptionis Causae Canonizationis Beati Iosephi Cafasso, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem subsignata die Ssmo D. N. Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem relatione, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem reassumptionis Causae Canonizationis eiusdem Beati Iosephi Cafasso.

Datum Romae, die 13 Iunii a. D. 1934.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

COLONIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI MARIAE FRANCISCAE SCHERVIER FUNDATRICIS SORORUM PAUPERUM S. FRANCISCI.

Super dubio

An sit signanda Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Inter praeclarissimas animas, quae Aquisgranensem civitatem virtutum splendore et benefactis erga proximum elapso saeculo illustrarunt, Maria Francisca Schervier facile princeps est dicenda. Ex piis honestisque parentibus Ioanne Henrico Gaspare Iosepho, magni opificii institore, et Maria Aloisia Migeon, die 3 Ianuarii mensis anno 1819 Francisca orta est, cuius in sacro fonte, per procuratorem, Franciscus II, Austriae Imperator, patrinus fuit. Vix decennis primitus ad sacram synaxim est admissa et

insimul sacro Confirmationis sacramento roborata. Anno 1832, pia genitrice viam universae carnis ingressa, totius familiae regimen, decimumquartum quum paene attigisset annum, suscipere est coacta. Hoc regimine non intermisso, Francisca, divinae caritatis igne adacta, caelesti prudentia duce, pauperum necessitatibus largiter subvenire, infirmis opitulari, puerulos christianam catechesim edocere in deliciis habebat: ad periclitantes puellas a malo retrahendas, nulli parcens industriae, nullo timore perterrita, audax aliquando, omni studio animum intendebat: quibus in officiis maximo adiumento erat R. D. Istas, vicario parocho. At anno 1845 tum Franciscae pater, tum vicarius Istas mortui sunt, totumque salubrium horum operum pondus in Franciscam recidit. Familiaribus rebus compositis, Francisca religiosam vitam capessere statuit, sed ut clarius Dei voluntatem agnosceret, Leodium se contulit ut sacris spiritualibus exercitationibus incumberet. Hac cognita, Aquisgranum rediit et die 3 Octobris mensis a. 1845 una cum quinque sociis, communi vita inita, Instituti, quod coram Deo iam mente conceperat, prima fundamenta iecit.

Exorto cholerico morbo, pauloque post variolarum contagione saeviente, a civili magistratu Franciscae eiusque consororibus infirmorum cura fuit concredita; quod munus omnibus, vel acatholicis, mirantibus, Sorores sanctissime expleverunt. Quapropter certatim earum opera requisita fuit. Ne autem in vacuum currere videretur, canonicam formam nascenti Instituto dare necessarium ducens, regulas conscripsit, in quibus in eodem duas quasi familias constituit: alteram, Sororum, numero minorem, orationi et paenitentiis in claustro addictam, actuosam alteram pietatis operibus deditam, sub B. Francisci Assisinatis patrocinio, eo quod arctissimae paupertatis et flagrantissimae caritatis tanti legiferi patris esset aemulatrix. Unde nomen «Sorores pauperum S. Francisci» Instituto inditum. Religiosum habitum die S. Virgini Clarae Assisiensi sacra anno 1850 Sorores assumpserunt. Anno 1851 Cardinalis Archiepiscopus Coloniensis regulas approbavit et confirmavit, quas a. 1870 Pius IX fel. rec. apostolica auctoritate audavit, Pius autem X a. 1908 plene approbavit.

Instituti fama longe lateque in exteras quoque regiones diffusa, plures novas Francisca fundavit domos, accurrentibus, ut sanctum hoc arriperent vitae genus, frequentissimis puellis. sorores modo ad fere tria millia numerantur.

Immania dum annis 1864, 1866 et 1870 bella saeviebant, insignia virtutum specimina Francisca eiusque Sodales in militibus curandis dederunt.

Insurgente vero durissima contra catholicam Ecclesiam lucta, Francisca, parata frangi, non flecti, fortissime restitit, vicit, atque in Germania manere ei datum. Virtutes omnes in ea clare eluxerunt. Deum famulam

suam prophetiae, cordium scrutationis aliisque donis ditasse certum pariter videtur. Laboribus, paenitentiis fractam saevissimus ingruens ex improviso morbus penitus prostravit. Die 14 Decembris mensis anno 1876, annum agens quinquagesimum octavum, atrocibus doloribus dirissime excruciata, quos tamen invicta patientia et admirabili spiritus fortitudine toleravit, Iesu et Mariae dulcissima nomina pronuncians, purissimam animam Aquisgrani exhalavit.

Sanctitatis fama, qua Serva Dei vivens fruebatur, ea demortua, praesertim in sua civitate, vehementer erupit; eius iusta funebria triumphum potius quam funus dixisses, et, ut amplissimae postulatoriae litterae Aquisgranensis Episcopi cum suo Capitulo testantur, « a civibus gratis titulo Matris Aquisgrani honorata est ».

Quum itaque in omnium votis esset ut de Beatificationis causa ineunda ageretur, in Coloniensi archiepiscopali curia, sub cuius iurisdictione Aquisgranum tunc erat, ordinaria auctoritate processus seu super scriptis seu super sanctitatis fama sunt constructi et ad Urbem transmissi.

Decretum de scriptorum approbatione sub die 28 Februarii mensis anno 1928 fuit editum. Quatuor ante annos ordinarius processus rite fuit apertus, omniaque ad iuris normam parata. Quapropter Rmo P. Antonio M. Santarelli Ordinis Minorum, Causae huius Dei famulae legitimo Postulatore instante, quum nihil obstaret quominus Causa haec procedere posset, in Ordinario S. R. C. coetu die 8 Maii mensis anno D. 1934 in Vaticanis aedibus habito, Emus et Rmus D. Cardinalis Raphael Carolus Rossi Causae Ponens seu Relator dubium proposuit: *An sit signanda Commissio introductionis Causae praedictae Servae Dei in casu et ad effectum de quo agitur*, et de hac de more retulit. Emi ac Rmi PP. Cardinales, audita hac relatione, necnon auditis suffragiis, scripto datis, Rmorum Officialium Praelatorum et R. P. D. Salvatoris Natucci Fidei Promotoris generalis: attentis amplissimis postulatoriis litteris nonnullorum S. R. E. Cardinalium, Archiepiscoporum et Episcoporum, qui Fuldam convenerant, plurimorumque Archiepiscoporum et Episcoporum septentrionalis Americae, virorum seu ecclesiastica seu civili dignitate insignium, praesertim R. P. D. Ignatii Seipel s. m. Austriae Cancellarii nec non Perillustris Doctoris M. C. Marx Germanicae Reipublicae Cancellarii, plurium S. D. concivium, generalis Consilii Sororum Pauperum a S. Francisco, generalis Ministri Ordinis Minorum, aliorumque, omnibus mature perpensis rescribere censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem subsequenti die Ssmo D. N. Pio Papae XI relatione ab infrascripto Cardinali S. R. C. Praefecto, Sanctitas Sua S. C. rescriptum

ratum habens, propria manu Commissionem introductionis Causae Servae Dei Mariae Franciscae Schervier, Fundatricis Sororum Pauperum S. Francisci, signare dignata est.

Datum Romae, die 9 Maii a. D. 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

IV

TAURINEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI FRIDERICI ALBERT, VICARII PAROECIALIS ET VICARII FORANEI, FUNDATORIS SORORUM VINCENTIANARUM A MARIA IMMACULATA.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Nobilissima Pedemontana regio, quae nuper Iosephi Benedicti Cottolengo et Ioannis Bosco canonizatione amplissime est honestata, ad novos triumphos properare videtur. Insignem caritate erga omni miseriae genere laborantes Iosephum Benedictum universa extollit Ecclesia, quae pariter Ioannem, eo quod apostolico spiritu repletus novum ordinem, novam rationem animas ad Christum adducendi invexerit, glorificat. His suppares B. Iosephus Cafasso aliique Dei famuli fuere, quibus merito Fridericus Albert annumeratur, qui Boni Pastoris vestigia cominus sequutus, dignus, ut videtur, est qui fidelibus in exemplum proponatur.

Die 16 Octobris mensis anno 1820 Augustae Taurinorum ortus est, sacrisque abluto aquis Friderici nomen impositum. Parentes ei fuerunt Aloisius, qui in regio exercitu ad superiores gradus ascendit, et Lucia Riccio, quae puerulum pietate summa cura imbuit.

Vivida indole praeditum validoque ingenio pollentem pater militarem vitam eum amplecti exoptabat; at Fridericus, dum ad B. Sebastiani Valfrè altare preces effundebat, vocanti Deo obsequens, ecclesiasticae militiae nomen dare constituit. In theologica facultate anno 1842 doctor creatus, insequenti anno sacerdotio auctus sacris ministeriis magno cum animarum emolumento totum se dedit.

Carolus Albertus, Rex, eum suae aulae capellanum elegit. Quo in munere Fridericus insignia animarum zeli et christianae fortitudinis exempla dedit. Anno 1852 a Victorio Emmanuele II foranea vicaria oppidi *Lanzo* ei fuit collata, quam ad mortem usque retinuit. Omnia pastoralia munia summo zelo, summaque alacritate exercuit. Parochialem ecclesiam instauravit atque ampliavit, non dedignans saxis ad hoc opus se onerare, eamque picturis exornavit.

In verbo Dei praedicando assiduus, tanta doctrina et efficacitate sermocinabatur, ut fidei veritates et christiana praecepta auditorum animis alte infigerentur. Saepe una cum B. Iosepho Cafasso, aut cum ipso Archiepiscopo, aut cum aliis vitae sanctimonia commendabilibus viris, qui Taurinensem Ecclesiam tum illustrabant, in S. Ignatii recessu sacerdotes alloquebatur, magno animorum motu atque emolumento. *Non homo est qui sermocinatur,* aiebant, *sed Angelus*: tam suavia ex eius ore, caelestis sapientiae plena, verba profluebant. Nec mirum: sacris enim expeditionibus aut exercitationibus saltem novendialibus precibus una cum austeris ieiuniis ac asperrimis paenitentiis se praeparabat.

In paenitentiae Sacramento administrando omnem industriam adhibebat ut peccatores suorum admissorum vivissimum dolorem conciperent et mores reformarent, animae autem ad pietatem proclives perfectionis iter generosius arriperent. Vigil pastor contra quemdam fidei osorem, qui in populo errores disseminabat, fortiter adeo restitit, ut is abire fuerit coactus.

Nec intra hos limites eius zelus se continuit. Asylum pro infantibus puerisque, orphanotrophium pro puellis quae parentibus fuissent orbatae, educationis domum pro virginibus fundavit, pro quibus moderandis, prudentissimorum virorum consilio, Sororum Vincentianarum ab Immaculata Conceptione familiam instituit, quae ab eius cognomine vulgo Albertinae appellantur. Collegium pro adolescentibus opificibus et agrorum culturae addicendis condere cum statuisset, rem cum S. Ioanne Bosco pertractavit, sed morte praeventus opus vix inceptum perficere non potuit.

Tantus animarum zelus ex divina caritate, qua eius anima incendebatur, profluebat, quam Servus Dei iugi oratione, arcta sensuum custodia, filiali religione erga Beatam Virginem, Ss. Eucharistiae assidua adoratione, aliisque industriis alebat.

Ad episcopales sedes tum Bugellensem tum Pineroliensem designatus, tanto oneri honorique humillime restitit.

Imminentis mortis, ut videtur, praescius, orationibus magis magisque institit. Die 28 Septembris mensis anno 1876 ex lignea contignatione, quo ascenderat ut novi sacelli absidem sua manu ornaret, praeceps ruit, effracto capite: die autem 30 purissimam animam exhalavit.

Sanctitatis fama, qua Dei famulus adhuc vivens fruebatur, post mortem, addito quoque gratiarum, eo interveniente obtentarum, rumore, adeo ferbuit, ut, vix datum est, Ordinaria auctoritate processus sit institutus seu super sanctitatis fama seu super scriptis, et super cultu liturgico nunquam praestito.

Servatis omnibus de iure servandis, die 3 Martii mensis huius anni super scriptis editum est decretum, et parata sunt quae a iure requiruntur, ut ad ulteriora procedi queat. Quapropter Rmus D. Carolus Rusticoni, Ordinarii Castrensis Vicarius generalis et Causae huius Postulator legitime constitutus apud S. H. C. institit, ut Causa introduceretur. Itaque in Ordinario S. R. C. coetu die 12 Iunii mensis habito Emus ac Rmus Cardinalis Aloisius Sincero Episcopus Praenestinus, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit: *An signanda sit Commissio introductionis Causae praedicti Servi Dei in casu et ad effectum de quo agitur;* et super hac de more retulit. Emi ac Rmi PP., hac audita relatione, nec non auditis suffragiis scripto datis Rmorum Officialium Praelatorum et praesertim audito R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali: attentis quoque Postulatoriis litteris Emorum ac Rmorum Cardinalium Maurilii Fossati Archiepiscopi Taurinensis, Petri Maffi Archiepiscopi Pisani, Caroli Dalmatii Minoretti Archiepiscopi Ianuen., Aloisii Lavitrano Archiepiscopi Panormitani, nec non plurimorum Archiepiscoporum et Episcoporum, Capitulorum cathedralium, parochorum Taurinensis archidioecesis, Pontificiae Facultatis Theologicae Taurinensis, Ordinum seu Congregationum religiosarum, aliorumque clarissimorum virorum, omnibus mature perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative*, seu *signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem subsequenti die Ssmo D. N. Pio Papae XI relatione ab infrascripto Cardinali, Sanctitas Sua, Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem introductionis Causae Servi Dei Friderici Albert signare dignata est.

Datum Romae, die 13 Iunii a. D. 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

V

RHEDONEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE AMELIAE FRISTEL, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM SACRORUM CORDIUM IESU ET MARIAE.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

« *Quando Dominus nos suscipit*, ait Augustinus, *numquid inermes dimittit? Armat nos, sed aliis armis evangelicis, veritatis, continentiae, salutis, spei, fidei, caritatis* » (Enarr. in Ps. 45, 13). Porro Deus, qui, ut scribit Apostolus, *infirma mundi elegit, ut confundat fortia* (I Cor., 1, 27) ad grandia perficienda opera debilibus natura instrumentis utitur, quae tamen evangelicis armis fortissima reddit ad omnia inimicorum munimenta evertenda et insidias superandas. Re quidem vera, Deus ad ruinas a gallica perturbatione partas reparandas, hac illac plurimas, vel in sequiore sexu, suscitavit animas, quae omnigenis virtutibus ornatae christiani populi mores reformarent. Insigne huius divini consilii exemplum fuit Serva Dei Maria Amelia Fristel, quae ex Sacratissimo Corde Iesu humilitatem et caritatem large hauriens, seu per se, seu per spirituales filias, mirabilia in christiano populo est operata.

In urbe *Saint Malo* in Gallia die 10 Octobris mensis anno 1798 novissima ex sex filiis orta ea est. Maclovius Ioannes, qui advocati et notarii munus colebat, et Regina Lemarescal, pietate commendabiles, parentes ei fuere.

In sancto baptismatis sacramento Ameliae Virginiae nomina fuerunt ei imposita. Trimula cum esset, mortis discrimen adiit, e quo divina providentia erepta, ad magna pro Domini gloria et animarum salute gerenda servata est. Anno 1801, patre demortuo, mater vidua cum filiis in Rhedonensem urbem se transtulit, ut aptius eorum educationi consuleret. Sub dura sororis natu maioris disciplina puellula litterarum rudimentis est imbuta, numquam de immeritis a sorore inflictis castigationibus conquesta: quare ipsa soror postea, veluti facti paenitens, eam patientiae et bonitatis angelum fuisse edixit. Sacerdos e Societate Iesu spiritus moderator ei fuit, eamque perfectionis viam docuit, puella egregie respondente. Matri obsequens aliquantisper mundanis vanitatibus indulgere visa est: sed mature ab eis se retraxit, virginitatisque votum, suae conscientiae moderatore probante, nuncupavit, quod singulis annis reno-

vare solebat, honestissimas nuptias a matre oblatas fortiter recusans. Rhedonensi relicto, in oppido *Paramé* tota familia domicilium posuit.

Interim pietatis erga Deum et erga proximos officiis incumbebat, insimul domesticas curas minime negligens, quin immo et sororis filios summa cura in litteris ediscendis instituit. Ut perfectiorem vitam assequeretur, Societatis S. Cordis Matris admirabilis, quae societas a S. Ioanne Eudes Tertii Ordinis ad instar fuit instituta, regulam professa est, quam ad unguem servavit: quin immo, licet in iuvenili adhuc esset aetate, eidem fuit praeposita. Duobus germanis fratribus graviter decumbentibus amanter adstitit, atque ut alter ex his sanctam oppeteret mortem feliciter adlaboravit. Anno 1838 matre vita defuncta, adscitis sibi nonnullis aliis piis puellis, Amelia impensiore studio se caritatis operibus tradidit. Deo sic disponente, dives quidam agricola, Henricus Lemarié nomine, eam heredem instituit, eo fine ut in sua domo « des Chênes » vocata, asylum pro senibus constitueret; quod ab ea anno 1846 exeunte apertum est; hanc autem domum sub B. M. V. patrocinio posuit, appellavitque gallico titulo: *Notre-Dame des Chênes, salut et santé des malades et des infirmes.*

Cum aliis quinque piis virginibus in domo hac veluti religiosam vitam sub regulis a P. De La Morinière, generali Eudistarum Superiore, datis ducebat, maternam curam erga senes peramanter impendens, civibus tantam caritatem demirantibus.

Planum itaque factum est iter ad veri nominis religiosam congregationem statuendam, quae die 11 Novembris mensis anno 1853 ab Episcopo Rhedonensi Godefrido Saint Marc, regulis tertiariarum maxima ex parte retentis, nonnullis tantum additis et variatis, approbata fuit, et a Sacris Cordibus Iesu et Mariae vocata: felix Eudistarum Congregationis surculus! Amelia assumpto Mariae Ameliae nomine, religiosa vota coram Episcopi Delegato una cum sodalibus nuncupavit, et unanimiter generalis antistita fuit renuntiata. Praeter senum pauperumque curam, Episcopus voluit ut Sorores in parvis oppidis pro pueris puellisque scholas haberent, unde appellatae quoque vulgari nomine fuere: *Sorores parvarum scholarum.* Nova haec Congregatio Serva Dei adhuc vivente mire propagata, plures modo domos diversis in locis recensere gloriatur. Maria Amelia virtutibus omnibus in exemplum ornata caelo iam maturescebat. Anno 1866 sanguinis effusionem in cerebro est passa: bis aliquantulum convaluit: tertia autem effusio, quae ei die 8 Octobris mensis contigit, ad mortem eam adduxit, quam integris intelligentiae viribus sanctissime die 14 eiusdem mensis oppetiit. In oppidi Paramé coemeterium, post iusta funebria, Servae Dei corpus sollemni pompa fuit delatum, magno populi, ex viciniis quoque, concursu, omnibus optimae matris excessum complorantibus.

Sanctitatis fama non defervescente, in ecclesiastica Rhedonensi curia anno 1924, ordinaria auctoritate seu super eadem fama seu super paritione Urbani VIII decretis de cultu Servis Dei non exhibendo, seu super scriptis, constructi sunt processus. Die 28 Maii mensis a. 1924 super scriptis a S. H. C editum est decretum. Die 24 Iulii 1925 duo edita sunt decreta quorum vi tum informativus tum super non cultu processus aperti sunt.

Quum itaque servata sint omnia quae a iure hisce in causis requiruntur, instante Rmo P. Gabriele Mallet, Congregationis Iesu et Mariae Procuratore generali, huiusque Causae Postulatore legitime constituto, in Ordinaria Sacrorum Rituum Congregatione die 12 Iunii mensis habita, Emus ac Rmus D. Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit: *An signanda sit Commissio introductionis Causae praedictae Servae Dei in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi PP., audita Emi Ponentis relatione, auditis quoque Officialium Praelatorum suffragiis scripto datis, nec non voce et scripto R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, attentis postulatoriis litteris Emi ac Rmi D. Cardinalis Mercier fel. rec. nec non plurium Archiepiscoporum, Episcoporum, Vicariorum Apostolicorum, Abbatum, Superioris generalis pp. Eudistarum, generalium Vicariorum et Seminariorum Rhedonensium, Filiarum Sacri Cordis Matris Admirabilis de Paramé, cuius piae Societatis Serva Dei ad mortem usque moderatrix fuit, aliorumque, omnibus mature perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative*, seu *signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem, subsignata die, Ssmo D. N. Pio Papae XI relatione a subscripto Cardinali S. H. C. Praefecto, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem introductionis Causae Servae Dei Mariae Ameliae Fristel, Fundatricis Instituti Sororum SS. Cordium Iesu et Mariae signare dignata est.

Datum Romae, die 13 Iunii a. D. 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

PECULIARES FAVORES SPIRITUALES PRO DEFUNCTIS CONCEDUNTUR

DECRETUM

Nihil antiquius in Ecclesia Christi, ut vetustissima monumenta testantur, nihil concordius, nihil constantius quam pia defunctorum fratrum recordatio officiosaque sedulitas hostias, preces, eleemosynas aliaque id genus propitiatoria opera Deo pro eis offerendi, ut a peccatis solvantur. Quod, ceteroquin, aliud demum non est nisi catholici dogmatis *Communionis*, quam vocant, *Sanctorum* realis professio; dum *militantes* fideles propriam *purgantibus* ita opem conferunt, ut in Ecclesiam *triumphantem* quantocius cooptari mereantur.

Et ad hoc, sane, non defuerunt Romani Pontifices pro eorum paterna sollicitudine saepe saepius, decursu temporum, plenisque manibus Ecclesiae thesauros profundere. Ut ecce Clemens XIII qui Missas omnes quae in annua Omnium Fidelium Defunctorum Commemoratione celebrantur, privilegiatas edixit; et Pius X qui indulgentiam plenariam *toties quoties*, suetis conditionibus, eadem die lucrandam largitus est; et novissime Benedictus XV qui ter eadem ipsa die Sacrum faciendi facultatem omnibus sacerdotibus benigne concessit.

Haud mirum igitur si, Decessorum suorum vestigiis inhaerens, Ssmus D. N. Pius Pp. XI feliciter regnans vehementissimam Suam erga purgantes animas caritatem peculiari quodam modo testatam et Ipse voluerit. Quem in finem in audientia infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 27 vertentis mensis impertita quae sequuntur benignissime indulsit, scilicet:

1. Ut, durante Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum octavario, Missae omnes in quocumque altari et a quocumque sacerdote celebratae habeantur tamquam privilegiatae, pro anima tamen cui applicantur.

2. Ut fideles omnes qui, eodem octavario durante, coemeterium pie ac devote visitaverint et, vel mente tantum, pro defunctis exoraverint,

lucrari valeant, suetis conditionibus, singulis diebus, indulgentiam plenariam, sed defunctis ipsis tantum applicabilem.

3. Ut fideles omnes qui, ut supra, coemeterium visitaverint et pro defunctis exoraverint quovis anni die, lucrari valeant indulgentiam partialem septem annorum; hanc quoque tamen applicabilem tantum ipsis defunctis.

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Paenitentiariae die 31 Octobris 1934.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 24 Luglio 1934, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la Congregazione dei Riti *Preparatoria*, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali, dei Prelati Officiali e dei Consultori teologi, per discutere sull'eroismo delle virtù esercitate dalla Serva di Dio Emilia de Vialar, Fondatrice della Congregazione delle Suore di San Giuseppe dell'Apparizione.

Martedì, 29 Ottobre 1934, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e dei Revmi Prelati e Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, ha avuto luogo la Congregazione *Preparatoria*, sulle virtù esercitate in grado eroico dalla Venerabile Serva di Dio Filippina Duchesne, dell'Istituto delle Suore del Sacro Cuore di Gesù.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

27 *Giugno* *1934*. L'Eccmo Monsig. Arturo Hinsley, Arcivescovo tit. di Sardi, *Consultore della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

27 *Ottobre* » L'Eccmo Monsig. Carlo Margotti, Arcivescovo di Gorizia, e i Revmi Padri Martino Jugie e Raimondo Ianin, degli Agostiniani dell'Assunzione, *Consultori della Sacra Congregazione pro Ecclesia Orientali.*

NECROLOGIO

22 *Luglio* *1934*. Monsig. Daniele Francesco Feehan, Vescovo di Fall River.

» » » Monsig. Ludovico Maria Raucaz, Vescovo tit. di Telepte.

23 » » Monsig. Giorgio de la Boninière, Vescovo di Saint-Denis nell'isola La Réunion.

25 » » Monsig. Maurizio Francesco Crotti, Vescovo di Città di Castello.

MONITUM *Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis" Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1934 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1935 fasciculorum, volumen XXVII complectentium, moram patiatur.*

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

AVVISO *Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento nel mese di dicembre 1934, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1935, anno XXVII, volume XXVII.*

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

AVIS *Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1934, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1935, XXVIIe année, volume XXVII.*

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam *L. it.* 50 —

Conto Corrente postale N. 1-16722 intestato: *Libreria Vaticana* - Città del Vaticano

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
NOVAE LECTIONES secundi Nocturni dicendae in Festo Pretiosissimi Sanguinis D. N. Jesu Christi (Die 1 Julii)	0,30	0,35	0,40
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1935. Editio diligentissime revisa, perutilibus additionibus aucta singulis diebus, et composita iuxta novissimas editiones Missali ac Breviarii Romani atque decreta S. R. C.	2,10	2,30	2,60
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano, pro Anno Domini 1935	3,50	4 —	4,50
MISSAE DEFUNCTORUM ex Missali Romano desumptae. Editio quarta iuxta typicam. Accedit Ritus absolutionis pro Defunctis ex Rituali Romano typico (a. 1925). — Editio Vaticana in charta manufacta impressa, typis lectu facillimis, rubro-nigris characteribus, figuris, etc. ornata. — 1932 — Impressum patet 27 × 18; pagina 31 × 22 ½ (gr. 205 pondo)	7,50	9 —	10,50
— Linteo nigro religata, cum Cruce impressa, signaculis, etc.	17,50	19 —	21 —
PROPRIUM MISSARUM pro Clero Almae Urbis ejusque districtu. In rosso-nero, nuova edizione per messali in-8° ed in-4°, 1934	10 —	11 —	12 —
PII PP. XI. **CONSTITUTIO APOSTOLICA de quibusdam Praelatis Romanae Curiae et variis eorum ordinibus "*Ad incrementum decoris Apostolicae Sedis*" 15 Augusti 1934**	3 —	3,40	3,75

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722)

Recentissime pubblicazioni:

☛ Nuova edizione a prezzi ridottissimi ☚

IL SANTO VANGELO DI N. S. GESÙ CRISTO

E GLI ATTI DEGLI APOSTOLI.

Traduzione italiana illustrata con note. 512ª ristampa con l'aggiunta di un **Manuale di Preghiere.** Un vol. in-24° di pp. xx-460-80*, adorno di moltissime artistiche incisioni e di 3 carte geografiche. Edizione della Pia Società di S. Girolamo per la diffusione dei Santi Vangeli.

In brochure:

Una copia: in Roma L. **1** — in Italia L. **1,50**

Franco di porto in Italia:

4	copie in pacco da	1	Kg.	L.	5,50
8	» »	2	»	»	10 —
12	» »	3	»	»	15 —
20	» »	5	»	»	25 —
42	» »	10	»	»	50 —

Legato in tela:

Una copia: in Roma L. **1,50** in Italia L. **2** —

Franco di porto in Italia:

4	copie in pacco da	1	Kg.	L.	7,50
8	» »	2	»	»	14 —
12	» »	3	»	»	21 —
20	» »	5	»	»	35 —
42	» »	10	»	»	71 —

NB. — I suddetti prezzi **NON SONO RIDUCIBILI** e s'intendono netti anche per i librai. Pagamento anticipato, attenendosi fedelmente ai prezzi del presente listino.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
NORME per l'amministrazione delle mense vescovili in Italia. Per comodità delle Curie diocesane sono state stampate in fascicolo separato (franco di porto)	2 —	2 —	—
NORMAE S. ROMANAE ROTAE TRIBUNALIS. In-8°, 1934	3,50	3,80	4,25
DOMINICUS JORIO, S. C. de Disciplina Sacramentorum a Secretis. **SACERDOS ALTER CHRISTUS.** De instructione pro scrutinio ad Ordines peragendo commentarius. In-12°; pp. 217	10 —	10,50	11,50

Ex litteris Emi Card. Lega, ad scriptorem: « Maximi emolumenti nec levi labore perfecisti opus. Atque utinam proinde istud cunctis usui foret Curiis, ductor existens scrutandis vocationibus...; itemque illis qui efformandis clericis in Seminariis navant operam; quosque clericis ut apte se ad Ordines recipiendos comparare queant ».

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*).